

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: Y.D.*, narozen ..., státní příslušnost Ukrajina, t.č. místem pobytu ..., *zastoupeného: JUDr. Pavel Sadílek*, advokát, se sídlem Stará cesta 425, 331 01 Plasy, proti *žalovanému: Ministerstvo vnitra*, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, v řízení o žalobě ze dne 10.4.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2018 č.j. OAM-44/LE-LE05-LE29-2018,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Pavlu Sadílkovi se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 23.253,-Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 724242339/0800, VS 60 372018.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 10.4.2018 k výzvě soudu doplněnou dne 26.4.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2018 č.j. OAM-44/LE-LE05-LE29-2018, který rozhodl o žádosti žalobce tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**) a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje. Žalobce nejprve obecně namítal, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3, 4, § 52 § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen **správní řád**), § 11a a § 12 zákona o azylu a čl. 3 Úmluvy*

o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen *Úmluva*). Dále uvedl, že se narodil na Ukrajině a je ukrajinské národnosti. Do České republiky (dále jen *ČR*) přicestoval na platný cestovní doklad v r. 2002 a od té doby se zde zdržuje. Před jeho zajištěním v Zařízení pro zajištění cizinců Balková dne 6.3.2018, byl držitelem náhradního cestovního dokladu, který platil až do 2.4.2018.

Žalobce namítal, že v průběhu pohovoru vedeného v rámci řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany mu pracovník správního orgánu nedal dostatečný prostor k tomu, aby mohl podrobně vysvětlit svou situaci, proč se nechce a nemůže vrátit na Ukrajinu. Proto své vyjádření ze dne 14.3.2018 písemně doplnil podáním ze dne 26.3.2018, které zaslal žalovanému. Vzhledem k tomu, že toto vyjádření bylo posláno 26.3.2018 a napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 28.3.2018, tj. dva dny poté, domníval se, že z časových důvodů nebyly při rozhodování jeho argumenty náležitě prozkoumány a zváženy. Jeho obavy spočívají hlavně v tom, že při návratu na Ukrajinu bude ohrožen na životě a zdraví, neboť bude poslán bojovat do Doněcké a Luhanské oblasti, kde dochází k intenzivním ozbrojeným střetům mezi ukrajinskými bezpečnostními složkami a místními separatisty. Navíc dochází i k rozšiřování ozbrojeného konfliktu, proto má obavy, že se rozšíří i do oblasti jeho trvalého bydliště na Ukrajině. V místě bydliště je ohrožen osobní mstou bývalého velitele místní vojenské správy, jehož dceru přivedl do jiného stavu a který ho má za dezertéra. Od svých známých na Ukrajině ví, že mu vyhrožuje fyzickou likvidací. V současné době se u žalobce projevují zdravotní problémy s uskřípnutým nervem na levé paži, v lednu byl převezen na pohotovost do nemocnice, kde byl hospitalizován. Jelikož je levák, má problémy s vykonáváním každodenních potřeb, psaní apod. Na Ukrajině by mu nebyla poskytnuta potřebná lékařská péče a jeho zdravotní stav by se rapidně zhoršil. Bagatelizování jeho zdravotního stavu ze strany žalovaného není proto namístě. Na základě uvedených skutečností se žalobce domnívá, že má nárok na udělení azylu z humanitárních důvodů a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení; současně žádal, aby v této věci bylo nařízeno jednání. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí*).

*Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o ustanovení zástupce a tuto žádost doplnil podáním ze dne 13.4.2018 a zdejší soud poté usnesením ze dne 18.4.2018 č.j. 60Az 37/2018-29 mu ustanovil zástupcem JUDr. Pavla Sadílka, advokáta, se sídlem Stará cesta 425, 331 01 Plasy. (K doplnění žalobce připojil potvrzení o osobních a majetkových poměrech); proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost ze dne 24.4.2018 v níž uvedl, že nebyly důvody pro to, aby mu nebyl ustanoven advokát Mgr. Jindřich Lechovský. Nejvyšší správní soud (dále jen *NSS*) usnesením ze dne 26.7.2018 č.j. 8 As 95/2018-21 však kasační stížnost zamítl.*

Žalobce také současně s žalobou navrhl přiznání odkladného účinku žalobě, který na základě výzvy zdejšího soudu doplnil podáním ze dne 3.5.2018 a usnesením ze dne 16.8.2018 č.j. 60Az 37/2018-58 byl soudem návrh na přiznání odkladného účinku zamítnut.

Napadeným rozhodnutím ze dne 28.3.2018 č.j. OAM-44/LE-LE05-LE29-2018 žalovaný rozhodl tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 9.3.2018 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž uvedl, že žádá o udělení azylu, protože by měl po návratu na Ukrajinu problémy s vojenskou policií, nemá se kam vrátit a bude mít velké problémy se zákonem. Dále sdělil, že jej nejspíš pošlou do konfliktu s Doněckem, neboť k jeho příbuzným chodí z vojenské správy a ptají se, kde se nachází, protože pravděpodobně bude zařazen jako dezertér do disciplinárního praporu.

K podané žádosti dne 14.3.2018 dále mimo jiné uvedl, že je rozvedený a na Ukrajině má jednoho syna, se kterým již neudrhuje žádné kontakty. Poslední místo pobytu ve vlasti bylo ve městě Kirovograd, do ČR přijel v roce 2002 nebo 2003 autobusem ze Lvova přes Polsko na turistické vízum a od té doby je v ČR. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že asi před třemi týdny utrpěl úraz hlavy a byl ošetřen v nemocnici s otřesem mozku, nejednalo se ale o nic závažného, od té doby má skřípnutý nerv. Jako důvod své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se na Ukrajině nemá kam vrátit, nemá tam žádné zázemí, protože jeho rodiče i sestra již zemřeli. Poprvé žádal o mezinárodní ochranu proto, že by chtěl zůstat v ČR, kde je již 16 let a po návratu na Ukrajinu by měl problém, neboť ho dle jeho tvrzení stále hledají lidé z vojenské správy a chtějí ho povolát do armády. Již v roce 2015, když poprvé žádal o azyl, prohlásil, že mu posílali předvolání do armády a chtěli jej odvést a to stále trvá, stále jej hledají a chtějí ho odvést do války.

Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebyl s žalobcem proveden, neboť jde o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a žalovaný neshledal nezbytnost provedení pohovoru ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Správní orgán při posouzení žádosti o mezinárodní ochrany žalobce vycházel především z jeho výpovědi učiněných v průběhu současného i předchozího azylového řízení vedeného pod č.j. OAM-1100/ZA-ZA04-2015 a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již druhá v pořadí. Správní orgán posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce, následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, které učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. Po posouzení důvodů uvedených žalobcem pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, správní orgán konstatoval, že žalobce uvedl naprosto stejné důvody své žádosti o mezinárodní ochranu a motivy své neochoty vrátit se na Ukrajinu, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z možného povolání do armády k výkonu vojenské služby, příp. z postihu za její nenastoupení, snahu zůstat v ČR, kde pobývá již dlouhou dobu, a absenci zázemí na Ukrajině. Také o důsledcích svého pádu na hlavu hovořil již v předchozím řízení, kdy stejně jako v současném prohlásil, že se nejedná o nic vážného a nijak se neléčí. Je zjevné, že v případě tohoto tvrzení žalobce, tedy že k pádu na hlavu došlo tři týdny před podáním žádosti o mezinárodní ochranu, jde pouze o dílčí a z hlediska posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany zcela nepodstatnou změnu. Žalovaný tedy konstatoval, že obsahově jsou nyní tvrzené důvody zcela totožné s důvody tvrzenými již v předchozím řízení, jak ostatně sám žalobce výslovně potvrdil, když do protokolu dne 14.3.2018 prohlásil, že své v aktuálním řízení uváděné důvody uváděl již v předchozím řízení a tyto důvody stále trvají.

Správní orgán dále uvedl, že na základě informací o zemi původu žalobce na Ukrajině nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována jeho předchozí žádost, tedy od října 2016, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, a svědčila by i o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Ostatně sám žalobce ani ve své opakované žádosti nic takového netvrdil. Závěrem tedy žalovaný podotkl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce byla shledána jako nepřijatelná a řízení bylo zastaveno.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 23.5.2018 popřel oprávněnost podané žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neprokazuje nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí. Ve svém vyjádření shrnul průběh správního řízení a odkázal na str. 3 napadeného rozhodnutí, kde

porovnal a zhodnotil první žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce s jeho současnou druhou opakovanou žádostí. Po posouzení jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný nedošel k závěru, že věc je nutno posuzovat odlišně a přistoupit k novému meritornímu posouzení věci na základě skutečností sdělených žalobcem, jelikož v opakované žádosti uvedl naprosto totožné důvody k udělení mezinárodní ochrany, které uváděl již v prvním azylovém řízení, a správní orgán již tyto meritorně posoudil. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 11.6.2009, č.j. 9Azs 5/2009-65, kde se tento soud zabýval otázkou opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu. Dále žalovaný setrval na tom, že žalobce ve své aktuální žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl správní orgán znovu meritorně zabývat. Pokud jde o samotnou právní kvalifikaci případu žalobce, zde měl žalovaný za to, že nevybočil z mezí zákonného ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu, když tuto druhou žádost posoudil jako nepřipustnou se závěrem, že nenalezl žádné nové skutečnosti, které žalobce bez vlastního zavinění nemohl sdělit v průběhu předchozího řízení, a které by vyžadovaly opakované meritorní posouzení a odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5.8.2014 č.j. 1 Az 2/2014-33. Ke zdravotním problémům s uskřípnutým nervem na levé paži žalobce žalovaný již v napadeném rozhodnutí uvedl, že se nejedná o podstatnou změnu okolností, která by vedla k opětovnému meritornímu posouzení. Sám žalobce uvedl, že se nejedná o nic vážného a jinak je zdravotně v pořádku. Žalovaný má v jeho případě za to, že jeho zdravotní stav nevyžaduje specializovanou léčbu, která by byla ve vlasti nedostupná, vzhledem k tomu, že zdravotní stav není nijak komplikovaný, sám žalobce ani nic takového netvrdil. Proto žalovaný trval na svém závěru, že zdravotní stav nepředstavuje důvod k opětovnému meritornímu zhodnocení jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu a závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 28.3.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 23.5.2018 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 28.3.2018 žalobci předáno dne 29.3.2018.

Ústního jednání konaného dne 8.11.2018 se zúčastnil zástupce žalobce a zástupce žalovaného. Zástupce žalobce setrval na podané žalobě a závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; dále předložil písemné vyúčtování požadovaných nákladů řízení. Zástupce žalovaného setrval na tom, že napadené rozhodnutí je věcně i právně správné a závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první *s.ř.s.*). Podle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.

Dle § 10a odst. 2 zákona o azylu, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

Dle § 25 písm. i) zákona o azylu je důvodem pro zastavení řízení to, že je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Podaná žaloba byla postavena na okruhu žalobních námitek, týkající se toho, že žalobce má obavu z možného povolání do armády k výkonu vojenské služby, nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bagatelizování jeho zdravotního stavu. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného a správního spisu dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, jak je zřejmé z níže uvedeného.

Soud nejprve na úvod odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6.3.2012, č.j. 3 Azs 6/2011-96, který se k otázce rozhodnutí o opakovaných žádostech vyjádřil takto: „*Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“

Rovněž se soud se shoduje s právním názorem žalovaného, podle něhož podaná opakovaná žádost nebyla přípustná. Okruh důvodů žádosti, spočívající v tom, že žalobce má obavu z možného povolání do armády k výkonu vojenské služby, příp. z postihu za její nenastoupení, snahu zůstat v ČR, kde pobývá již dlouhou dobu, a absenci zázemí na Ukrajině, nebyly novou skutečností. Žalobce již téměř totožným způsobem odůvodňoval svoji předchozí azylovou žádost a žalovaný správní orgán jeho tvrzení posoudil ve správním řízení o této první žádosti. Nebyla tedy splněna ani první podmínka přípustnosti opakované žádosti – novost tvrzení.

Také se zdejší soud ztotožnil s názorem žalovaného týkajícího se zdravotního stavu žalobce a to, že se nejedná o podstatnou změnu okolností, která by měla mít za následek opětovné meritorní posouzení žádosti. Sám žalobce v daném případě ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že se nejedná o nic vážného a jinak se cítí zdravotně v pořádku a nemá žádné zvláštní potřeby ani omezení.

Nelze také uznat námitku žalobce, že žalovaný měl pouhé dva na to, aby posoudil jeho vyjádření, tedy, že z časových důvodů nebylo náležitě prozkoumáno. Soud konstatuje, že předmětné vyjádření s datem 26.3.2018, na něž žalobce poukazuje, není součástí správního spisu, tudíž zdejší soud nemá dané vyjádření k dispozici a je otázkou, zda bylo vůbec správnímu orgánu doručeno.

V neposlední řadě soud uvádí, že žalovaný se v průběhu správního řízení zabýval i situací na Ukrajině, když uvedl, že od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od října 2016 nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Tyto skutečnosti žalovaný uvedl na základě materiálů týkající se politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Jmenovitě žalovaný vycházel ze Zprávy Úřadu Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro lidská práva ze dne 12.12.2017 – zpráva o stavu lidských práv na Ukrajině, ze zprávy Organizace Freedom House Svoboda ve světě 2018 - Ukrajina z ledna 2018, ze Zprávy Ministerstva zahraničí USA o dodržování lidských práv na Ukrajině ze dne 3.3.2017, z Výroční zprávy organizace Amnesty International 2017 ze dne 22.2.2017, z Výroční zprávy organizace Human Rights Watch 2018 ze dne 18.1.2018, z Informace Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR Ukrajina - situace v zemi ze dne 22.1.2018 a z informací Ministerstva zahraničních věcí (dále jen **MZV**) ČR č.j. 107318/2017 LPTP ze dne 3. 8. 2017 Veškeré informace jsou součástí spisového materiálu.

Soud tedy neshledal, že by žalovaný kladl žalobci jakékoli překážky v uplatnění důvodů žádosti, o všech svých procesních právech byl žalobce řádně poučen. Taktéž stav věci byl žalovaným zjištěn v souladu s požadavky § 3 správního řádu, když si opatřil materiály vztahující se k předchozí podané žádosti a aktuální informace o situaci v zemi původu žalobce a umožnil žalobci sdělit vše, co považuje za podstatné, v samotné žádosti, při poskytnutí údajů k žádosti a po seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo přesvědčivě odůvodněno a bylo z něj patrné, z čeho správní orgán vycházel, jak svá zjištění hodnotil i k čemu jej tyto úvahy vedly. Vzhledem k tomu, že žádost byla shledána nepřipustnou, žalovaný správně a v souladu se zákonem o azylu (jeho ustanovením § 10a odst. 2) neposuzoval žádost meritorně, tudíž ani nehodnotil existenci případného pronásledování žalobce ve smyslu § 12 zákona o azylu. Z výše uvedeného je zjevné, že byl dán zákonný důvod pro shledání opakované žádosti nepřipustnou a pro zastavení řízení na základě ustanovení zákona o azylu, která byla uvedena ve výroku napadeného rozhodnutí a současně soud v detailech odkazuje na napadené rozhodnutí, příp. vyjádření k žalobě.

Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku), jelikož žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, proto náhrada nákladů řízení nebyla žádnému z účastníků přiznána (výrok II. rozsudku).

Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát JUDr. Pavel Sadílek a v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s.ř.s). Ustanovenému zástupci byla proto přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou

specifikací požadovaných nákladů ze dne 8.11.2018, která je tvořena *pěti* úkony právní služby á 3.100,-Kč (*převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby, porada s klientem, doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku a jednání před KS v Plzni*) a pěti paušálními částkami á 300,-Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Dále mu náleží náhrada cestovních výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu za cestu osobním vozidlem zn. WV Tiguan, RZ ... z Plas do Balkové a zpět za účelem porady s klientem ve dnech 26.4. a 3.5.2018, a z Plas do Plzně a zpět za účelem soudního jednání dne 8.11.2018 - základní náhrada za použití vozidla podle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., *zákoník práce*, činí 760,-Kč (tj. 190 km x 4 Kč/km) a náhrada výdajů za spotřebované pohonné hmoty podle § 158 odst. 3 zákoníku práce a § 4 písm. a) vyhlášky č. 463/2017 Sb. činí 358,-Kč (tj. 8,4 l/100km x 30,50 Kč/l x 1,4), tedy celkem 1.118,-. Náhrada za promeškaný čas strávený na cestě podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu v délce jedenácti půl hodin činí celkem 1.100,-Kč. Dále ustanovenému zástupci náleží částka ve výši 4.035,-Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., *o dani z přidané hodnoty* (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí po zaokrouhlení 23.253,-Kč a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou (*výrok III. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 8. listopadu 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně